

Starověký Řím – pracovní list

Přečtěte si dvě ukázky z literatury, z první si uděláte představu o římském jídelníčku, druhá vám připomene rok, kdy došlo k velkému výbuchu sopky Vesuv.

Zkuste napsat váš jídelníček středomořské kuchyně a podle atlasu najít Vesuv na mapě.

Hostina u zbohatlíka

Napřed jsme tedy měli vepřovou ve věnci uzenic, výtečně upravené slepičí drůbky, mozečky a kvašený chléb. Další jídlo byl studený nákyp a k tomu výborné hispánské víno. Dokola byl podáván hrách, boby, kaštanů, co kdo chtěl, a pro každého jablko.

Na tácu stál oslík z korintského bronzu, s dvojitým rancem, v němž byly na jedné straně světlé olivy, na druhé tmavé. Hřbet mu pokrývaly dvě mísy. Přiletované můstky nesly na sobě malé plže, medem a mákem pokropené. Na malém stříbrném roštu ležely horké jitrnice, pod ním syrské slívy s jádry granátových jablek.

Nakonec jsme měli měkký sýr ve vinném moštu, každý po jednom hlemýždi, paštiky z drobů a jater na miskách, vejce s kloboučky, řípu, hořčici a také dávali kolovat v nádobce kmín zavařovaný v octě.

*Petronius: Hostina u Trimalchiona, s. 29, 30, 63–64.
Praha, SNKLHU 1959.*

Výbuch Vesuvu

Dne 20. srpna roku 79 n. l. zaslechli lidé z kráteru Vesuvu temné hřmění. Ptáci přestali zpívat a zneklidněný dobytek začal ve stájích zděšeně cloumat řetězy.

24. srpna se za klidného a jasného jitra zčista jasna rozlehl děsivý rachot. Slunce se zatmělo. Puk se najednou vrcholok Vesuvu rozletěl a k nebi vyrazil sloup ohně a dýmu. Na kvetoucí města Pompeje a Herculaneum spadl prudký liják a do ulic se začaly valit potoky lávy.

Herculaneum, město kypící životem, bylo mocným proudem lávy pohlceno. Její příkrov dosahuje na mnoha místech až patnáctimetrové výšky.

Pompeje byly pohřbeny pod spoustami drobných pemzových vyvrženin a popěle.

Obě města zahalil hustý sirný dým, v němž byly zmařeny poslední zbytky života. Když se třetího dne po katastrofě opět objevilo slunce, bylo celé okolí Vesuvu pokryto bílým popelem. Pod ním jako pod rubášem ležela i obě mrtvá města.

*C. W. Ceram: Oživená minulost, s. 21–22.
Praha, Orbis 1971.*